

**Обрізання Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.
І пам'ять святого отця нашого Василя Великого,
арієпископа Кесарії Кападокійської.
Неділя перед Просвіщенням - 1 січня**

Згідно Типікону в цей день служиться літургія св. Василя Великого.

Тропар (глас 1): На престолі вогневиднім у вишніх сидиш* з Отцем безначальним і божественним твоїм Духом.* Благоїзволив ти родитися на землі* з Дівиці, що не знала мужа – твоєї матері, Ісусе.* Того ради й обрізання довершено на тобі, людині восьмиденній.* Слава прейсному твоєму задумові,* слава промислові твоєму,* слава низходженню твоєму, єдиний Чоловіколюбче.

Тропар (глас 1): На всю землю вийшло вістуння твоє,* прийняла бо вона слово твоє,* що ним боголіпно навчив ти,* природу того, що існує,* пояснив ти, звичаї людські прикрасив ти* – царське священство, отче преподобний Василю.* Моли Христа Бога за спасення душ наших.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 4): Явився еси основою непохитною Церкви,* подаючи всім людям владцтво неукрадне,* запечатавши своїми веліннями,* небоявлений Василю преподобний.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 3): Всіх Господь обрізання терпить* і людські прогрішення як благий обрізує,* дає спасення світові;* і радується в вишніх* і Творця єрарх, і світлоносний,* і божественний таїнник Христовий, Василю.

Прокімен (глас 6): Спаси, Господи, людей твоїх* і благослови насліддя твоє (Пс 27,9).

Стих: До Тебе, Господи, взиватиму; Боже мій, не відвертайсь мовчки від мене (Пс 27,1).

Прокімен (глас 1): Уста мої промовлять премудрість* і роздуми серця мого – розуміння (Пс 48,4).

Апостол: (Кл 2,8-12): *Браття*, вважайте, щоб ніхто вас не збаламутив філософією та пустим обманством, за людським переданням та за первнями світу, а не за Христом. – У ньому бо враз з людською природою живе вся повнота Божества, і ви причасні в тій його повноті. Він бо голова всякого начала і власти. У ньому ви були й обрізані обрізанням нерукотворним, коли ви з себе скинули це смертне тіло, – обрізанням Христовим. Поховані з ним у хрищенні, з ним ви разом також воскресли, вірою в силу Бога, який воскресив його з мертвих.

Апостол: (Євр 7,26-8,2) (святотому): *Браття*, якраз і годилося, щоб ми мали такого первосвященика непорочного, відлученого від грішників і вищого за небеса, який не має потреби, як архиереї, щодня приносити перше за власні гріхи жертви, а потім за гріхи народу, бо він зробив це раз, принісши себе самого в жертву. Закон бо настановляє архиереями людей, немочі підлеглих, а слово клятви, що було після закону, настановляє Сина, що навіки досконалий. Головна ж річ нашої бесіди та, що ми маємо такого архиерея, який возсів на небі по правиці престола Величі, служителя святині й справжнього намету, що його Господь спорудив, не чоловік.

Алилуя (глас 8): Пастирю Ізраїля, почуй, ти, що ведеш Йосифа (Пс 79,2).

Стих: Уста праведного повчаться премудрости і язик його промовить суд (Пс 36,30).

Євангеліє: (Лк 2,20-21. 40-52): *В той час*, пастухи повернулися, прославляючи й хвалячи Бога за все, що чули й бачили, так, як їм було сказано. Як сповнились вісім день, коли мали обрізати хлоп'ятко, назвали його Ісус – ім'я, що надав був ангел, перше, ніж він зачався в лоні. Хлоп'я ж; росло й міцніло, сповнюючися мудрістю, і Божя благодать була на ньому. Батьки його ходили щороку в Єрусалим на свято Пасхи. І як йому було дванадцять років, вони пішли, як був звичай, на свято. Коли минули ті дні, і вони поверталися, то хлопчина Ісус зостався у Єрусалимі; батьки ж його про те не знали. Гадаючи, що він у гурті, вони пройшли день дороги й аж тоді почали його шукати між родичами та знайомими, а, не знайшовши, повернулися в Єрусалим, щоб там його шукати. Через три дні знайшли його у храмі, як він сидів серед учителів та слухав і запитував їх. Усі ті, що його слухали, чудувались його розумові й відповідям. Побачивши його, вони були здивовані, й сказала йому його мати: “Дитино, чому ти це так зробив нам? Ось батько твій і я, болючи, тебе шукали.” Він же відповів їм: “Чого ж ви мене шукали? Хіба не знали, що я маю бути при справах Отця мого?” Але вони не зрозуміли слова, що він сказав їм. І він пішов з ними й повернувся у Назарет і був їм слухняний. А мати його зберігала всі ці слова у своїм серці. Ісус же зростав мудрістю, літами й ласкою в Бога та людей.

Євангеліє: (Лк 6,17-23) (святому): В той час став Ісус на рівнім місці, й була там велика сила його учнів і людей вельми багато з Юдеї та з Єрусалиму, і з побережжя Тиру та Сидону. Вони прийшли послухати його й оздоровитись від своїх недуг; і всі ті, що їх мучили нечисті духи, теж оздоровлялись. Увесь народ намагався його торкнутися, бо сила виходила з нього й усіх оздоровляла. Тоді він, звівши на своїх учнів очі, почав казати: “Блаженні вбогі, – бо ваше Царство Боже. Блаженні, голодні нині, бо ви насититесь. Блаженні, що плачете нині, бо будете сміятись. Блаженні будете, коли вас ненавидітимуть люди, коли вас вилучать, коли ганьбитимуть вас та коли викинуть, як безчесне, ваше ім'я Сина Чоловічого ради. Радійте того дня і веселіться, бо ваша нагорода велика в небі.

Замість Достойно: Тобою радується, Благодатная, всяка твар, ангельський собор і чоловічеський рід, освящений храм і раю словесний, дівственна похвало, що із неї Бог воплотився і мледенцем став – перед віками суций Бог наш. Лоно бо твоє престолом сотворив і утробу твою просторішою небес учинив. Тобою радується, Благодатная, всяка твар, слава тобі.

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 148,1).

Другий Причасний: Пам'ять праведного буде вічна, лихої слави він не лякається. (Пс 111,6-7). Алилуя (х3).